

Ai đang đác háng hánh phúc thì cán tráng và yêu quý

Hai mái ba năm trác, có mát ngái con gái tráng lang thang qua làng tôi, đáu bù tóc rái, gáp ai cũng cái cái, cũng chángái ngán ngái tá trác mát mái ngái. Vì váy, đàn bà trong làng đi qua cô gái tháng nhá nác bát, có bà còn cháy lên trác đám chân, đái "Cút cho xa!". Thánháng cô gái không bá đi, ván cá cái ngáy đái quanh quán trong làng.

Hái đó, cha tôi đã 35 tuái. Cha làm viác ábái khai thác đá bá máy chém cát tay trái, nhà ái quá nghèo, mãi không cái đác vá. Bà nái tháy con diên có sác vóc, thì đáng lòng, quyát đánh mang cô ta vá nhà cho cha tôi, làm vá, chá bao giá cô ta đá cho nhà tôi "đáa nái dái" sá đái đi lián. Cha tôi dù trong lòng bát nhán, nháng nhìn cánh nhà, cán rằng đành cháp nhán. Thá là kát quá, cha tôi không phái mát đáng xu nào, nghiám nhiên thành chú rá.

Khi má sinh tôi, bà nái ám cháu, hóp cái miáng cháng còn máy cái răng vui sáng nói: "Cái con má diên này, mà ái sinh cho bà cái đáa cháng gáy rái!". Có đáu sinh tôi ra, bà nái ám mát tôi, không bao giá cho má đán gán con.

Má chá muán ôm tôi, bao nhiêu án đáng trác mát bà nái dùng hát sác gào lên: "Đáa, đáa

tôi..." bà n i m c k . Tôi còn tr ng n c nh th , nh kh i th t non, bi t đầu m l tay v t tôi đi đầu thì sao? Dù sao, m cũng ch là con diên. C m i khi m kh n c u đ c b tôi, bà n i l i tr n m t lên ch i: "Mày đ ng có hồng b con, tao còn lâu m i đ a cho mày. Tao mà phát hi n mày b nó, tao đánh mày ch t. Có đánh ch a ch t thì tao cũng s đ u i mày cú!". Bà n i nói v i v i kiên quy t và ch c ch n. M hi u ra, m t m s h i kh ng khi p, m i l n ch dám đ ng xa xa ngó tôi. Cho dù vú m s a căng đ y c ng, nh ng tôi không đ c m t ng m s a m nào, bà n i đút t ng thìa t ng thìa nuôi cho tôi l n. Bà nói, trong s a m có "b nh th n kinh", n u lây sang tôi thì phi n l m.

H i đó nhà tôi v n đang giã gi a gi a vũng bùn l y c a nghèo đói. Đ c bi t là sau khi có thêm m và tôi, nhà v n th ng ph i treo niêu. Bà n i quy t đ nh đ u i m , vì m không nh ng ch ng i nhà ăn h i c m nhà, còn th nh tho ng làm thành ti ng th phi.

M t ngày, bà n i n u m t n i c m to, t tay xúc đ y m t bát c m đ a cho m , b o: "Con dâu, nhà ta bây gi nghèo l m r i, m có l i v i cô. Cô ăn h t bát c m này đi, r i đi tìm nhà nào giàu có h n m t tí mà , sau này c m không đ c quay l i đây n a, nghe ch a?". M tôi v a và m t mi ng c m to vào m m, nghe bà n i tôi h "l nh ti n khách" li n t ra kinh ng c, ng m c m đ ra lã tã trong mi ng. M nhìn tôi đang n m trong lòng bà, l p b p kêu ai oán: "Đ ng... đ ng...". Bà n i s t m t l i, l y tác phong uy nghiêm c a b c gia tr ng nghiêm gi ng hét: "Con dâu diên mày ngang b ng cái gì, b ng thì ch có qu t t lành gì đâu. Mày v n lang thang kh p n i, tao bao dung mày hai năm r i, mày còn đòi cái gì n a? Ăn h t bát đ y r i đi đi, nghe th y ch a h ?". Nói đ n bà n i l i sau c a ra cái x ng, đ p th t m nh xu ng n n đ t nh Đ Thái Quân n m g y đ u r ng, "ph m!" m t ti ng. M s ch t gi c, khi p nh c lén nhìn bà n i, l i ch m r i cúi đ u nhìn xu ng bát c m tr c m t, có n c m t r i trên nh ng h t c m tr ng nh ch. Đ i cái nhìn giám sát, m ch t có m t c đ ng k qu c, m chia c m trong bát m t ph n l n sang cái bát không khác, r i nhìn bà m t cách đ ng th ng h i.

Bà n i ng i th n th , hoá ra, m mu n nói v i bà r ng, m i b a m s ch ăn n a bát, ch mong bà đ ng đ u i m đi. Bà n i trong lòng nh b ai vò cho m y n m, bà n i cũng là đàn bà, s c ng r n c a bà cũng ch là v ngoài. Bà n i quay đ u đi, nu t nh ng n c m t nóng đi, r i quay l i s t m t nói: "Ăn mau ăn mau, ăn xong còn đi. Nhà này cô cũng ch t đói thôi!". M tôi đ ng nh tuy t v ng, đ n ngay c n a bát c m con cũng không ăn, th p th nh b c ra kh i c a, nh ng m đ ng b c c a r t lâu không b c ra. Bà n i đ n lòng đ u i: "Cô đi, cô đi, đ ng có quay đ u l i. Đ i g m tr i này còn nhi u nhà ng i ta giàu!". M tôi quay l i, đ a m t tay ra phía lòng bà, thì ra, m mu n đ c ôm tôi m t tí.

Bà n i l ng l m t lúc, r i đ a tôi trong b c tã lót cho m . L n đ u tiên m đ c c m tôi vào lòng, m i nh p nh p c i, c i h nh phúc r ng r . Còn bà n i nh g p quân thù, hai tay đ s n

d i thân tôi, ch s m lên c n điên, quăng tôi đi nh quăng rác. M om tôi ch a đ c ba phút, bà n i không đ i đ c gi ng tôi tr i, r i vào nhà cài ch t then c a i.

Khi tôi b t đ u i m hi u bi t m t chút, tôi m i phát hi n, ngoài tôi ra, b n tr ch i cùng tôi đ u có m . Tôi tìm cha đòi, tìm bà đòi, h đ u nói, m tôi ch t r i. Nh ng b n b n cùng làng đ u b o tôi: "M mà là m t con điên, b bà mà đ u i đ r i." Tôi tìm bà n i vò vnh, đòi bà ph i tr m i, còn ch i bà là đ "bà lang sói", th m chí h t tung m i c m rau bà b ng cho tôi. Ngày đó, tôi làm gì bi t "điên" nghĩa là cái gì đâu, tôi ch c m th y nh m tôi vô cùng, m trông nh th nào nh ? m còn s ng không?

Không ng , năm tôi sáu tu i, m tôi tr v sau 5 năm lang thang.

Hôm đó, m y đ a nhóc b n tôi ch y nh bay t i báo: "Th , mau đi xem, m mà y v r i kia, m b điên c a mà y v r i!" Tôi m ng quá đít nh ng nh ng, co giò ch y v i ra ngoài, bà n i và cha cũng ch y theo tôi. Đây là i n đ u tiên tôi nhìn th y m , k t khi bi t nh . Ng i đàn bà đó v n áo qu n rách nát, tóc tai còn nh ng v n c khô vàng khè, có tr i m i bi t là do ng đ em trong đ ng c n ào. M không dám b c vào c a, nh ng m t h ng v phía nhà tôi, ng i trên m t hòn đá c nh ru ng lúa tr c làng, trong tay còn c m m t qu bóng bay b n th u. Khi tôi và lữ tr đ ng tr c m t m , m cu ng cu ng nhìn trong đám tôi tìm con trai m . Cu i cùng m dán ch t m t vào tôi, nhìn tôi chng ch c, nh ch mép b o: "Th ... bóng... bóng...". M đ ng lên, liên t c gi lên qu bóng bay trong tay, dú vào lòng tôi v i v n nh n t. Tôi thì liên t c lùi i. Tôi th t v ng ghê g m, không ng ng i m ngày đ em tôi nh th ng i là cái hình ng i này. M t th ng cu đ ng c nh tôi kêu to: "Th , bây gi mà bi t con điên là th nào ch a? Là m mà nh th này đ y!"

Tôi t c t i đáp i nó: "Nó là m mà y y! M mà m i là con điên y, m mà m i là th này!" Tôi quay đ u ch y tr n. Ng i m b điên này tôi không th em. Bà n i và b thì i đ a m v nhà. Năm đó, bà n i đ u i m đ r i, i ng tâm bà b ch t v n dày vò, bà càng ngày càng già, trái tim bà cũng không còn s t thép đ c n a, nên bà ch đ ng đ a m v , còn tôi i b c b i, b i m đã làm tôi m t th di n.

Tôi không bao gi t i t nh v i m , ch a bao gi ch đ ng nói v i m , càng không bao gi g i "M !", khi ph i trao đ i v i m , tôi gào là ch y u, m không bao gi dám hé mi ng.

Nhà không th nuôi không m mãi, bà n i quy t đ nh hu n luy n cho m làm vi c v t. Khi đi làm đ ng, bà n i d t m đi "quan sát h c h i", bà b o m không nghe l i s b đánh đòn.

Sau m t th i gian, bà n i nghĩ m đã đ c d y d t ng đ i r i, li n đ m t đ c t c l n. Ai ng m ch c t n a ti ng đã xong c hai b "c l n". Bà n i v a nhìn đã tá h a s h i, c m c t là lúa gi ng v a làm đòng tr bông trong ru ng nhà ng i ta. Bà n i v a s v a gi n phát cu ng ch i r a: "Con m diên lúa và c mà không phân bi t đ c..." Bà n i còn đang ch a bi t nên xoay x ra sao, thì nhà có ru ng b c t lúa tìm t i, m ng bà c ý d y con dâu làm càn. Bà n i tôi l a gi n b c ph ng ph ng, tr c m t ng i ta l y g y đánh vào eo l ng con dâu, ch i: "Đánh ch t con diên này, mày cút ngay đi cho bà..."

M tuy diên, nh ng v n bi t đau, m nh y nh m lên ch y tr n đ u g y, mi ng phát ra nh ng ti ng l p b p s h i: "Đ ng... đ ng...". Sau r i, nhà ng i ta cũng c m th y ch ng m t, ch đ ng b o: "Thôi, chúng tôi cũng ch ng b t đ n n a. Sau này gi cô ta ch t m t tí là đ c...". Sau khi c n sóng gió qua, m o i ng i d i đ t thút thít khóc. Tôi khinh b b o: "C v i lúa mà cũng ch phân bi t đ c, mày đúng là l n!" L i v a d t, gáy tôi b m t cái tát l t, là bà. Bà tr ng m t b o tôi: "Th ng ngu kia, mày nói cái gì đ y? Mày còn th này n a? Đ y là m m y đ y!" Tôi vùng v ng b u môi: "Cháu không có lo i m diên khùng th này!"

"A, mày càng ngày càng lão. Xem bà có đánh mày không!" Bà n i l i gi tay lên, lúc này ch th y m nh cái lò xo b t t d i đ t lên, che gi a bà n i và tôi, m ch tay vào đ u m , kêu th ng th t: "Đánh tôi, đánh tôi!"

Tôi hi u r i, m b o bà n i đánh m , đ ng đánh tôi. Cánh tay bà trên không trung th ng xu ng, mi ng l m b m: "Con m diên này, trong lòng nó cũng bi t th ng con đây!". Tôi vào l p m t, cha đ c m t h chuyên nuôi cá làng bên m i đi canh h cá, m i tháng l ng 50 t . M v n đi làm ru ng d i s ch b o c a bà, ch y u là đi c t c l n, m cũng không còn gây ra v r y rà nào l n n a.

Nh m t ngày mùa đông đoi rét năm tôi h c l p ba, tr i đ t ng t đ m a, bà n i sai m mang ô cho tôi. Có l trên đ ng đ n tr ng tôi m đã ng à i o ch m y l n, toàn thân trông nh con kh l m b n, m đ ng ngoài c a s l p h c nhìn tôi c i ng ng n, mi ng còn g i tôi: "Th ... ô...". Có m y đ a b n tôi c i khúc khích, tôi nh ng i trên bàn ch ng, oán h n m kh ng khi p, h n m không bi t đ i u, h n m làm tôi x u h , càng h n th ng Ph m Gia H c m đ u trêu ch c. Trong lúc nó còn đang khoa tr ng b t ch c m , tôi ch p cái h p bút tr c m t, đ p th t m nh cho nó m t phát, nh ng b Ph m Gia H tránh đ c. Nó xông t i b p c tôi, chúng tôi gi ng co

đánh nhau. Tôi nh con, v n không ph i là đ i th c a nó, b nó d dàng đề xu ng đ t. Lúc này, ch nghe m t ti ng "vút" kéo dài t bên ngoài l p h c, m gi ng nh m t đ i hi p "bay" ào vào, m t tay tóm c Ph m Gia H , đ y ra t n ngoài c a l p. Ai cũng b o ng i điên r t kh e, th t s đúng là nh v y. M dùng hai tay nh c b ng th ng b t n t tôi lên trên không trung, nó kinh s kêu khóc g i b m , m t chân béo khua kho ng đ p lo n x trên không trung. M không thèm đ ý, v t nó vào ao n c c nh c ng tr ng, r i m t th n nhiên, m đi ra.

M vì tôi gây ra đ i ho , m l i làm nh không có vi c gì x y ra. Tr c m t tôi, m l i có v khi p nh c, nhìn tôi v mu n l y lòng. Tôi hi u ra đây là tình yêu c a m , dù đ u óc m không t nh táo, thì tình yêu c a m v n t nh táo, vì con trai c a m b ng i ta b t n t. Lúc đó tôi không kìm đ c kêu lên: "M !" đây là ti ng g i đ u tiên k t khi tôi bi t nói. M s ng s c ng i, nhìn tôi r t lâu, r i y h t nh m t đ a tr con, m t m đ h ng lên, c i ng ng n. Hôm đó, l n đ u tiên hai m con tôi cùng che m t cái ô v nhà. Tôi k s tình cho bà n i nghe, bà n i s r ng r i ngã ng i lên gh , v i vã nh ng i đi g i cha v . Cha v a b c vào nhà, m t đám ng i tráng niên v m v tay dao tay th c xông vào nhà tôi, không c n h i han tr ng đen gì, tr c tiên đ p phá m i bát đũa v hũ trong nhà nát nh t ng, trong nhà nh v a có đ ng đ t c p chín. Đây là nh ng ng i do nhà Ph m Gia H nh t i, b Ph m hung hãn ch vào cha tôi nói: "Con trai tao s quá đã phát điên r i, hi n đang n m nhà th ng. Nhà mày mà không mang 1000 t tr ti n thu c thang, m mày tao cho m t m i l a đ t tan cái nhà mày ra."

M t nghìn t ? Cha đi làm m t tháng ch 50 t ! Nhìn nh ng ng i sát khí đ ng đ ng nhà h Ph m, cha tôi m t đ lên đ n, cha nhìn m v i ánh m t c c k kh ng khi p, m t tay nhanh nh c t đ th t l ng da, đánh t i t p kh p đ u m t m . M t tr n l i m t tr n, m ch còn nh m t con chu t khi p hải run r y, l i nh m t con thú sẵn đã b d n vào đ ng ch t, nh y lên hải hùng, ch y tr n, c đ i tôi không th quên ti ng th t l ng da v t l nh lũng lên thân m và nh ng ti ng thê thi t m kêu. Sau đó ph i tr ng đ n c nh sát đ n ngấn bàn tay b o l c c a cha. K t qu hoà gi i c a đ n c nh sát là: C hai bên đ u có t n th t, c hai không n n n gì nhau c . Ai còn gây s s b t luôn ng i đó. Đám ng i đi r i, cha tôi nhìn kh p nhà m nh v n i niêu bát đũa tan tành, l i nhìn m tôi v t roi đ y mình, cha tôi b t ng ô m m tôi vào lòng khóc th m thi t. "M điên i, không ph i là tôi mu n đánh m , mà n u nh tôi không đánh thì vi c này không th dàn x p n i, nhà mình làm gì có ti n mà đ n cho ng i. B i nghèo kh quá mà thành ho đ y thôi!". Cha l i nhìn tôi nói: "Th , con ph i c mà h c lên đ i h c. Không thì, nhà ta c b ng i khác b t n t su t đ i, nhé!". Tôi g t đ u, tôi hi u.

Mùa hè năm 2000, tôi thi đ vào trung h c v i k t qu xu t s c. Bà n i tôi vì làm vi c c c nh c c đ i mà m t tr c đó, gia c nh ngày càng khó khăn h n. C c Dân Chính khu t tr Ân Thi (H B c) x p nhà tôi thu c di n đ c bi t nghèo đói, m i tháng tr c p 40 t . Tr ng tôi h c cũng gi m b t h c phí cho tôi, nh th tôi m i có th h c ti p.

Vì h c n i trú, bài v nhi u, tôi r t ít khi v nhà. Cha tôi v n đi làm thuê 50 t m t tháng, gánh ti p t cho tôi đ t lên vai m , không ai thay th đ c. M i l n bà thím nhà bên giúp n u xong th c ăn, đ a cho m mang đi. Hai m i ki lô mét đ ng núi ngo n ngoèo ru t dê làm kh m ph i t n s c ghi nh đ ng đi, gió tuy t cũng v n đi. Và th t là k tích, h b t c vi c gì làm vì con trai, m đ u không điên tí nào. Ngoài tình yêu m u t ra, tôi không còn cách gi i thích nào khác. Y h c cũng nên gi i thích khám phá hi n t ng này.

27/4/2003, l i là m t ch nh t, m l i đ n, không ch mang đ ăn cho tôi, m còn mang đ n h n ch c qu đào d i. Tôi c m m t qu , c n m t mi ng, c i h i m : "Ng t quá, đ đầu ra?" M nói: "Tôi... tôi hái..." không ng m tôi cũng bi t hái c đào d i, tôi chân thành khen m : "M , m càng ngày càng tài gi i!". M c i hi hi.

Tr c lúc m v , tôi theo thói quen d n dò m ph i c n th n an toàn, m t tr l i. Ti n m xong, tôi l i b n r n ôn t p tr c k thi cu i cùng c a th i ph thông. Ngày hôm sau, khi đang t trên l p, bà thím v i vã ch y đ n tr ng, nh th y giáo gi i tôi ra ngoài c a. Thím h i tôi, m tôi có đ n đ a ti p t đ ăn không? Tôi nói đ a r i, hôm qua m v r i. Thím nói: "Không, m mà đ n gi v n ch a v nhà!" Tim tôi thót lên m t cái, m tôi ch c không đi l c đ ng? Ch ng đ ng này m đã đi ba năm r i, có l không th l c đ c. Thím h i: "M mà có nói gì không?" Tôi b o không, m ch cho cháu ch c qu đào t i. Thím đ p hai tay: "Thôi ch t r i, h ng r i, có l vì m y qu đào d i r i!" Thím kêu tôi xin ngh h c, chúng tôi đi men theo đ ng núi v tìm. Đ ng v qu th c có m y cây đào d i, trên cây ch l th vài qu c c, b i n u m c vách đá m i còn gi đ c qu . Chúng tôi cùng lúc nhìn th y trên thân cây đào có m t v t gãy cãnh, d i cây là v c sâu trăm th c. Thím nhìn tôi r i nói: "Chúng ta đi xu ng khe vách đá tìm!" Tôi nói: "Thím, thím đ ng do cháu...". Thím không nói năng kéo tôi đi xu ng vách núi...

M n m yên tĩnh d i khe núi, nh ng trái đào d i v ng vãi xung quanh, trong tay m còn n m ch t m t qu , máu trên ng i m đã c ng l i thành đám màu đen n ng n . Tôi đau đ n t i m c ng t ng nh v ra, ôm ch t c ng l y m , gi i: "M i, M đau kh c a con i! Con h i h n đã nói r ng đào này ng t! Chính là con đã l y m ng c a m ... M i, m s ng ch ng đ c h ng sung s ng ngày nào..." Tôi sát đ u tôi vào khuôn m t l nh c ng c a m , khóc t i m c nh ng hòn đá d i trên đ nh núi cũng r t n c m t theo tôi.

Ngày 7/8/2003, m t trăm ngày sau khi chôn c t m , th gi nh p h c dát vàng dát b c c a Đ i h c H B c đi xuyên qua nh ng ng đ ng m tôi đã đi, ch y qua nh ng cây đào d i, xuyên qua ru ng lúa đ u làng, "bay" th ng vào c a nhà tôi. Tôi gài lá th đ n mu n y vào đ u ngòi m cô t ch c a m : "M , con đã có ngày m m t m mà r i, M có nghe th y không? M có th ng m c i n i chín su i r i!"

